

EVROPSKÝ

SENIOR

33 - 20. 2. 2007

www.rscr.cz

Společnost pro Evropu, Pod Parukářkou 8, 130 00 Praha 3

Redakce: DrJerma@email.cz IČO: 265 49 778

ROZMNOŽUJTE NAŠE INFORMACE XEROXEM

v USA, ale již při olympijských hrách v Mnichově roku 1970, atentátem na židovské sportovce. Válka v Iráku měla terorismus vymýtit. Jejím výsledkem je naopak jeho zintenzivnění, boj kultur a boj chudých s bohatými. Konce nelze zatím dohlédnout.

Vzniká i další nebezpečí, jež zatím není tak drastické, ale podceňovat by se rozhodně nemělo. Je to hrozba z prodloužení délky života – stárnutí

Co bude za padesát let

V úvodníku minulého čísla jsme společnosti průmyslově vyspělých upozorňovali na to, že podíl starší zemí. Během padesáti let se značná generace na počtu obyvatelstva se část jejich obyvatelstva se bude v Evropě i USA postupně zvyšuje a že dožít věku přes osmdesát let. Podíl tato nová situace vyžaduje celospolečenské osmdesátiletých a starších přesáhne lečenskou reorientaci.

V Číně, Indii i v rozvojových zemích se porodnosti, než se zatím předpokládá, naopak podíl mládeže na celkovém bude tento podíl ještě rozsáhlejší.

počtu obyvatelstva zvyšuje. To je budoucí senioři a zejména seniorky jedním z důvodů, že v rozvojových budou pravděpodobně fyzicky i zemích, kde převažuje muslimské mentálně zdatnější a zdravější, než náboženství, se radikální islám rychle jsme my. Jejich krevní tlak nebude tak šíří. Platí to především o Palestině a vysoký, složení jejich krve bude Afganistanu, ale i o Pákistánu a příznivější atd. Mohli by tedy svého Saudské Arábii, kde tuto situaci daleko vyššího stáří využít lépe než radikalizují činy USA a Izraele. naše generace: cestováním, dalším V rozvojových zemích nedosahuje studiím, jinou duševní i rekreační průměrný věk obyvatelstva ani dvaceti činností a podobně. Budou však mít let. Zfanatizovaná muslimská mládež dostatek sebevědomí, aby to děti, především ze středního stavu, požadovali? Bude mladá generace mít zdvihla krvavý prapor terorizmu. dostatek ohleduplnosti, aby to

Připomeňme si, že v osmašedesátém dovolila? Bude mít společnost dost roce minulého století, kdy naši zemi prostředků, aby jim to umožnila?

obsadila Rudá armáda, probíhaly Příští desetiletí budou tedy obdobím, v Paříži, Berlíně, USA a jinde bouřlivé kdy se o tom všem bude rozhodovat.

demonstrace protikapitalistického Současná situace nevypadá pro zaměření. Rudé gardy zfanatizovaných budoucí seniory příliš příznivě.

mladistvých ze středních vrstev i Netvrdíme, že stáří není provázáno bohatých rodin tam unášely a dokonce poklesem výkonnosti. Avšak i vraždily představitele kapitálu. výkonnost zdravého a zachovalého

V současné době se tehdejší evropští šedesátníka a dokonce i revolucionáři ocitají v penzijním věku. sedmdesátníka či stejně staré seniorky

Vrahové Rudých gard po odpykaném může být vyšší než méně zkušeného trestu opouštějí vězení. Nyní má svět pracovníka středního věku. Přesto

na krku nové teroristy, zfanatizované existuje diskriminace starších muslimy. Islamistická vlna terorizmu generací, právě tak jako diskriminace

nezačala však až atentáty 11. září 2001 těch nejmladších, nezkušených. (red)

Evropa silná a jednotná

Koncem března 2004 se na jednání v Bruselu nejvyšší představitelé států a vlád 25 evropských států dohodli, že evropská ústava, připravená konventem za předsednictví Giscarda d'Estainga, je přijatelná pro všechny. Měla by být legislativním podkladem dalšího rozvoje. Evropská unie se totiž rozhodla stát hospodářsky nejsilnějším útvarem světa a získat tím i na politické průraznosti.

Zamýšlí tedy hospodářsky předstihnout USA, jehož republikánská vláda v posledních letech zklamala celý svět. Tento úkol je sice gigantický, avšak je splnitelný. Německo je na příklad dnes největším světovým exportérem. Čína mu však začíná silně konkurovat.

Národní vlády největších států EU, včetně vlád Spojeného království a Španělska, jsou poměrně jednotné i v názoru, jak tuto přední světovou úroveň dosáhnout. Při tom zamýšlejí i zachovat či zlepšit i životní standard obyvatelstva. Trvalý reformní proces má zajistit světovou konkurenceschopnost všech států evropského kontinentu. Při tom by se měla prosadit i mezistátní soutěž koncepcí šíření úspěšných modelů sociálního státu.

Skutečnost však není v současnosti tak pozitivní, zejména co se týče podpory západoevropských občanů, kteří na sjednocení finančně přispívají. Občané Francie a Belgie dokonce novou ústavu při referendu odmítli. Euroskeptické názory některých středoevropských a východoevropských politiků matou obyvatelstvo a brzdí i porozumění na nejvyšší úrovni. Dnešní polští představitelé jsou současně protirusští i protievropští, což se zdá být vrcholem politické naivity.

Nelze však popírat, že nejdůležitější hospodářské problémy EU vyžadují podstatně rychlejšího vyřešení. Vedoucí pracovníci průmyslu sice

chtějí přemístit do nových evropských zemí řadu pracovních příležitostí, avšak odboroví předáci západních států se bojí zvýšení nezaměstnanosti. Ta je totiž nízká jen v Irsku.

Proto původní státy EU zavedly striktní pravidla, jež omezují přísun levnějších pracovních sil z nových států Unie. Tato pravidla jsou na štěstí časově omezená, takže již v současnosti byla mnohá z nich zrušena. Zdá se, že za těchto okolností bude možno dosáhnout potřebného tříprocentního růstu výroby a snad dokonce i snížit současnou nezaměstnanost.

Evropské dohody, jež jsou postupně uzavírány od počátku padesátých let minulého století, přinesly již řadu úspěchů. Spojily již 27 evropských států, které mají za sebou 2000 let křesťanské tradice a téměř 2000 let vzájemných válek. Od doby jejich sjednocování nevznikla mezi nimi ani jediná válka.

O tom, že by těchto 27 evropských národů by nemělo společně dostatek sil stát se prvořadou mocností, jež sehraje pozitivní mírotvornou úlohu v celém světě nepochybuji snad ani euroskeptici. Bývalý ministr obrany USA Rumsfeld se této síly obával natolik, že se snažil o rozdělení států Evropy na staré a nové.

Národ jako skupina lidí, historicky spojená společným údělem minulosti a odhodláním pokračovat v něm i v budoucnosti i malé státy jako politická tělesa, jež si sama vládnou, pozbývají v globalizovaném světě na významu. Nejsou schopny zajišťovat mírové soužití ve světě, kde rozhodují mnohonárodní impéria se stamilióny obyvatel: USA, Indie, Čína.

Evropský volič, jež připustí, aby jej reprezentovali politici, jež odmítají další integraci Evropy, zřejmě neví – (právě tak jako euroskeptičtí politici),

že během 10ti až 20ti let bude Čína němž na vnitřních hranicích mezi nejsilnějším státem světa. členskými státy se neprovádějí ani Devizové rezervy Číny a také celní ani pasové kontroly. Nové Japonska (925 a 843 miliardy dolarů) členské země by se k Schengenu měly jsou již dnes pěti a šesti násobné ve připojit již koncem letošního roku. Při srovnání s rezervami Evropy (173 mld.) omezování nelegální migrace bude a více než dvacetinásobné než rezervy třeba spolupracovat s domovskými USA (41 mld.dolarů). Čína a Indie navíc zeměmi migrantů a snažit se o ovládají světový trh tím, že neuznávají zlepšování tamních podmínek Je však humánní zásady ani zásady ochrany třeba umožňovat legální migraci podle prostředí. Platí hladové mzdy, a potřeb a možností jednotlivých nezaměstnaní jsou pro ně rezervou. členských států a vytvořit jednotný Pro evropské státy jsou nezaměstnaní postoj k nelegální migraci na evropské naopak hospodářským břemenem. úrovni.

Evropské znalosti a síly je proto třeba 2. Prohloubení policejní spolupráce a spojit nenásilně, postupně a co nej- spolupráce v boji s terorismem. Za tím rychleji. Nejen USA, ale i Čína, Indie a účelem by měla být posílena role Japonsko nás totiž již předešly. (jer) evropského policejního úřadu Europol,

Předsednictví Evropské rady

Ve funkci předsedy Evropské rady, tedy nejvyššího představitele Evropské unie, se střídají předsedové vlád jednotlivých členských států v půlročních intervalech. Evropské předsednictví má zajišťovat kontinuitu evropské politiky, a proto se od ledna 2007 uplatňuje zásada skupinového předsednictví tří zemí, které trvá jeden a půl roku. 1.ledna 2007 bylo Finsko vystřídáno SRN. Až do poloviny tohoto roku bude tedy nejvyšším představitelem EU německá kancléřka Angela Merkelová, původně občanka NDR.

Ve dnech 15. a 16 ledna se setkali ministři vnitra a spravedlnosti Německa, Portugalska a Slovinska, tedy zemí, které budou postupně stát v čele EU až do poloviny roku 2008. Předmětem jejich jednání byla základní témata, na něž se vedení EU soustředí v následujících 18 měsících:

1. posílení boje s nelegální migrací, (především role agentury FRONTEX, která hlídá hranice Evropské unie) a rychlé začlenění nových členských zemí do schengenského systému, v

jenž by měl být odpovědný za boj se všemi formami mezinárodního zločinu.

Měl by poskytovat pomoc při odkrývání teroristických sítí.

3. Intenzifikace občanskoprávní spolupráce při trestních záležitostech, jež by posílila důvěru v systémy spravedlnosti v jiných členských státech. K této důvěře má přispět vytvoření souboru minimálních práv pro trestní řízení, která by všem občanům EU zaručila základní práva pro průběh vyšetřování a soudního řízení v kterémkoliv ze států EU.

4. Obnova jednání o společném rozhodování při boji s rasismem a xenofobií. To by mělo přispět k určité harmonizaci trestních zákonů v jednotlivých členských státech. Mimo jiné je třeba šíření rasistických a xenofobních prohlášení pojmát jako trestné činy.

Česká republika bude Evropské unii předsedat v první polovině roku 2009 společně se Švédskem a Francií. Během tohoto předsednictví se pravděpodobně budou projednávat zásadní otázky evropské integrace, bude zahájeno jednání o rozpočtu, hodnocení Lisabonské strategie,

Haagského programu a výsledků zvýšení teroristické činnosti. Evropští cukerné reformy. Projednávat by se politici, až na výjimky jako je Blair, pak měla také reforma Společné Aznar či Havel, si byli toho vědomi, zemědělské politiky a otázka omezení avšak zabránit válce se jim nepodařilo. volného pohybu osob pro členské Americký prezident G. W. Bush se země ze střední a východní Evropy. V tehdy rozhodl proti vůli znalců zlomit té době jsou plánovány volby do válkou Saddámův režim. Snažil se Evropského parlamentu i volba nového tehdy vzbudit zdání, že tento režim předsedy Evropské komise. Za vlastní zbraně hromadného ničení. přípravu českého předsednictví byl Podobně postupuje dnes v případě původně .odpovědný Zdeněk Hrubý, Iránu.

jenž v lednu rezignoval na funkci USA však bohužel druhou iráckou vládního tajemníka pro koordinaci válku nevyhrály. Boj o budoucnost českého předsednictví v EU. Tuto Iráku a zvládnutí situace na Středním agendu převzal nový vicepremiér pro východě trvá dále a je krvavý. evropské záležitosti Topolánkovy Teroristická činnost se po irácké válce vlády Vladimír Vondra. (red) zintenzifikovala. Atentát v Casablance

Terorismus a naivita

Moderní dějiny arabského světa zahajuje šok kolonizace v devatenáctém století a zatím uzavírají hrůzy izraelsko-palestinského konfliktu a následků irácké války. Marokánci ve Španělsku, tedy v zemi, kterou jejich předci dobyli roku 714 a v jejíž části vládli (a to velmi kulturně) až do roku 1491.

Nespravedlnost, útisk, utlačování, Kolik dalších životů si vyžádaly a ještě nevzdělanost a chudoba většiny obyvatelstva jsou jejich převažující složkou. Není divu, že se Palestinci jako část i Arabové jako celek cítí být oběťmi. Jejich státy navíc jsou vedeny vládami bohatých, chudých nerespektují. Tvoří plodnou půdu pro vznik terorizmu, jež je zbraní zoufalých.

Hrdost a čest jsou vrozenými vlastnostmi arabského obyvatelstva. Jejich náboženství, islám, věřit v posmrtnou odměnu za činy, nespravedlnost v arabském světě. Jejímž cílem je docílení spravedlnosti. Chtějí také ohrozit právní soustavu Korán terorizmus zakazuje, avšak jednostranný a zvrácený výklad koránu a sociální i politická nespravedlnost režimy přivést k pádu.

v arabském světě, nezvládnutelná legálními prostředky, přispěly k šíření terorizmu a k jeho průniku i do Evropy. Znalci arabského a islámského světa upozorňovali na to, že po něm dojde ke

Ve své knize *Against all Enemies – 5. životospřávně a zdravém duchu. Proti všem nepřítelům* – uvedl mimo Kneipp zemřel v roce 1897, uznáván jiné následující fakta: Bezpečnostní jako jeden ze zakladatelů novodobé poradkyně Condoleeza Riceová přírodní léčby, neměla při svém nástupu žádné Jeho metod se užívá dodnes. znalosti o teroristické organizaci al- Kneippova terapie má velký význam při Kaida. Náměstek ministra obrany Paul předcházení i léčení řady akutních a Wolfowitz odmítl a zlehčil informaci o chronických chorob. Uplatňuje se i při akutním nebezpečí, vyvolaném touto doléčování lázeňskými kúrami. Užívá organizací. Den po teroristických zejména při onemocnění srdce, útocích na World Trade Center a krevního oběhu a žil. Lze jimi však léčit Pentagon navrhl tehdejší ministři některé alergie, poruchy spánku, obrany Donald Rumsfeld bombardovat náchylnost k infekčním chorobám a cíle v Iráku. Spolupracovníci ho museli revma. Při těžkých infekcích a přesvědčit, že sídlo al-Kaidy je chorobách, vyžadujících operaci, ztrá- v Afganistanu. cejí však jeho metody na významu.

Richard A. Clarke vypovídal pod Jaký je důsledek vodní léčby? přísahou v plně obsazené zasedací síni Účinkem chladné vody se žíly, tepny a Kapitolu ve Washingtonu. Prohlásil, že svaly stahují. Teplá voda je rozšiřuje a válka v Iráku byla nákladná a zbytečná, tak uvolňuje svalstvo. Tento že zhoršila podmínky boje proti proměnlivý účinně trénuje žíly i tepny, terorizmu a že ani tehdy, pokud by se zlepšuje prokrvení těla a tak podporuje v Iráku podařilo zříditi demokratický proces samovolného uzdravování. režim, nebude svět bezpečnější. Válka Vodní léčba je však jen jednou s Iránem by nedopadla lépe. (lit)

Přírodní léčba podle Kneippa

Člověk se má cítit dobře – to je zásada, jež se neskrývá jen za moderním pojmem wellness. Razil ji již od roku 1855 i bavorský farář Sebastián Kneipp. Praktikoval ji zejména svými kúrami studenou vodou v malém lázeňském domku dominikánského kláštera ve Wörishofenu.

Jako osmadvacetiletý trpěl tuberkulózou. Vyléčil se drasticky: koupelemi v ledových vodách Dunaje. Koupal se za každého počasí třikrát týdně, v rozporu s názory lékařů. Na základě svých osobních zkušeností vyvinul pak vlastní zdravotní koncept.

Kneippova léčba spočívá na následujících pěti zásadách:

1. vodní léčbě,
2. pohybu na zdravém vzduchu,
3. užívání léčivých bylin,
4. zdravé stravě,

s prostředím ve kterém žije a s jeho stravou. Jako zkušený farář a zpovědník zjistil, že pro překonání choroby je důležitý i psychický stav pacienta. Zjistil tak i souvislosti tělesného a duševního zdraví. Nemoc pokládal za porušení rovnováhy tělesného i duševního stavu.

Cílem Kneippových léčebných metod je znovunastolení této rovnováhy. Pravidelný průběh jeho léčebných postupů, fáze napětí při aplikaci vodní léčby i cviků a pravidelné přestávky mezi léčebnými procesy, jež poskytují pacientu tělesný a duševní klid, umožňují této rovnováhy docílit.

Kneippovo celkové pojetí lidského zdraví je dnes pro lékařskou vědu a léčebné postupy samozřejmé. Ve své době byl však Kneipp se svými komplexními názory daleko před svými současníky. (lit)

Osama bin Ládín

Z Afganistanu cestoval Osama bin Ládín do Saudské Arábie. Odtud, z Jemenu i Alžírsku plynuly prostředky pro různé bojující strany. Vojevůdce Ahmáda Šáha Masúda, umírněného vyznavače islámu, napojil Osama na ultraortodoxní islamisty Hekmatjára a Sajjáfa. Rekrutům afgánského džihádu se tehdy začalo říkat afgánští Arabové. V počtu 25 až 50 tisíc přispěli k tomu, že síly mudžahídů válčící proti Rudé armádě dosahovaly až 250 tisíc mužů. Někteří komentátoři tvrdili, že Osamu podporovala přímo CIA, což však prokazatelné není. USA poskytovaly totiž pomoc prostřednictvím pákistánské zpravodajské služby ISI. Poskytnuté prostředky využily však v následující občanské válce i militantní islamisté, jež se obrátili i proti saudské královské rodině. V roce 1989 založil Osama al-Káidu, která pohltila jiné skupiny a po odchodu Sovětů pokračovala ve svaté válce teroristickými akcemi mimo afghánský konflikt. Po návratu z afghánské války řečnil v mešitách, propagoval bojkot amerických výrobků jako odvetu za americkou podporu Izraele. Arabská opozice proti USA se radikalizovala po vpádu Saddáma Hussaina do Kuvajtu a následné válce, kdy i v Saudské Arábii byly rozmístěny americké jednotky. Saudská vláda uložila Osamovi za jeho kritiku režimu domácí vězení. Ten pak v roce 1991 uprchl do Súdánu. Tam budoval tam svoji obchodní říši, zahrnující obchod se zemědělskými výrobky i potravinami a kožedělné, nábytkářské i stavební firmy. Postavil 800kilometrovou dálnici z Chartúmu k Rudému moři. Současně v Súdánu organizoval vojenské tábory pro výcvik svých stoupenců.

Osama zapíral účast svých stoupenců při útocích na americké vojáky a velvyslanectví. Přiznal však účast svých jednotek při bojích proti americké armádě v Somálsku. Sunnit-ská al-Káida navázala spojení se šíitským hnutím Hisbolláh v Libanonu. Její jednotky bojovaly 1992-5 v Bosně. Provedla první atentát v Saudské Arábii. Následovaly další i v Evropě. Pod tlakem USA a Egypt vypověděla súdánská vláda Osamu ze země. Afghánský Taliban mu 1996 poskytl ochranu jako milionáři, jenž se vzdal bohatství, aby bojoval a se svými lidmi se dělil o to nejprostší jídlo. Nejen jemu, ale i jeho třem ženám a spoustě dětí. Osama se pak oženil po čtvrté. Po atentátech na americká velvyslanectví v Nairobi a Dar-e-Salámu rozhodl prezident Clinton, provést raketové údery v Súdánu a Afganistanu. Teroristický útok 11. září 2001 na World Trade Center a Pentagon byl nejkrvavějším úderem svaté války Osamy bin Ládina. Prezident G.W.Bush na to reagoval raketovými útoky na Talibán a jednotky al- Kaidy a pak další válkou v Iráku. Armáda NATO pak nastolila v Afganistanu režim, jehož představitelem je president Karsai. Jednotky Osama bin Ládina byly obklíčeny v horské podzemní pevnosti u hranic Pákistánu. Osama prchl zřejmě do Waziristánu, části Pákistánu, jež se od koloniálních dob dodnes vymyká vládní kontrole. Bin Ládínovu válku, vyhlášenou USA vzhledem k americké podpoře izraelského útlaku Palestincům a přítomnosti americké armády na posvátném území Saudské Arábie, zdůvodňuje i dnešní situace v Iráku. Proto s ním souhlasí značná část moslemů. Tradiční pohostinství kmenů Waziristánu a jejich mylné přesvěd-čení, že bin Ládín hájí spravedlivé zájmy, znemožnilo jeho polapení dodnes. (Bergen)